

MIRNO MORJE 2015

19. 9. - 26. 9. 2015

OŠ BREŽICE

ZAHVALJUJEMO SE VSEM, KI NAM POMAGATE, DA URESNIČUJEMO NAŠE ŽELJE. HVALA!

INTEGRAL BREBUS Brežice

KRKA d.d. Novo mesto

Mercator d.d.

Mesnina Žerak Podlehnik

Nuklearna elektrarna Krško

Neodvisna LISTA SONCE

OBČINA Brežice

Sadjarstvo TOŠ Vitomarci

<http://www.mirnomorje.org>

Besedilo, ki je pred vami, ni lektorirano. Nastajalo je sproti, zato so možne tudi napake. Bistvo je vsebina, ki je namenjena predvsem našim letošnjim jadralcem, da bodo čez čas lažje priklicali vse prijetne spomine. Nekateri povedi, besedne zveze ali cele odstavke je težko razumeti, če nisi bil zraven. Mi vemo, kaj pomenijo. Bilo nam je lepo.

MIRNO MORJE

Smo zapluli

in še zarjuli:

"Na svidenje," še zadnjič na pomol.

Veter v jadro,

popelje ladjo

na pustolovščino.

Veter je, vetra ni,

morje valovi,

veter je, vetra ni,

jadramo vsi,

veter je, vetra ni,

le želimo si:

MIRNO MORJE...

Naš kapitan,

povsod je znan,

to je nasmešek, nikoli ni zaman.

In mi plavalci,

strastni jadranci,

veselo pojemo:

Veter je, vetra ni

morje valovi,

veter je, vetra ni,

jadramo vsi,

veter je, vetra ni,

le želimo si:

MIRNO MORJE...

Naš patronček,

vztrajni sonček,

prijateljsko nas greje ves ta čas.

Ladja se ziba,

galeb in riba

pa z nami pojeta:

Veter je, vetra ni,

morje valovi,

veter je, vetra ni,

jadramo vsi,

veter je, vetra ni,

le želimo si:

MIRNO MORJE...

»MIRNO MORE!«

To je mornarski pozdrav. Po tem pozdravu je dobil ime tudi velik mednarodni projekt, v katerega smo se leta 2014 vključili tudi na OŠ Brežice.

MIRNO MORJE - flota miru - se že od leta 1994 zavzema za toleranco, integracijo, mir, prijateljstvo in je največji jadralski projekt za otroke s posebnimi potrebami in socialno ogrožene. Flota miru je pomemben prispevek svetovnemu miru, toleranci in prijateljstvu preko meja.

Od leta 1994 se ta dogodek odvija v septembru na južnem Jadranu. Sodeluje že več kot 100 jadrnic. Med samim jadranjem je čas za pedagoško delo z mladimi jadranci, ostane pa tudi veliko časa in priložnosti za druženje in spoznavanje novih prijateljev, še posebej takrat, ko se v eni marini zbere vseh 100 jadrnic.

Pred enaindvajsetimi leti so začeli jadrati z otroki vojne – begunci, vojnimi sirotami. Sedaj pa smo vključene tudi skupine otrok s posebnimi potrebami.

Življenje na jadrnici omogoča intenzivno socialno učenje ter nudi možnost za pridobivanje novih in drugačnih, a za življenje pomembnih izkušenj in znanj.

MIRNO MORJE 2015 19. 9. – 26. 9. 2015

Leto je okoli in spet smo na mirnem morju. Priprave doma so trajale kar nekaj časa. Letos smo se pa res pripravili. Na kaj vse, sledi v prihodnjih zapisih. Ob 8.30 smo do zadnjega kotička napolnili Brebusov kombi, se še sami nabasali vanj in krenili proti Hrvaški. Malo nas je

bilo strah, če nas bodo sploh spustili čez mejo. Včeraj so namreč zaprli avtocesto in mejni prehod, ker je prišlo veliko beguncev iz Sirije. No, še sreča, da smo imeli šoferja Srečka, ki nam je očitno prinesel srečo in nas varno pripeljal vse do Kaštele – marine Yacht 4you. Preden smo krenili na pot, nas je pred šolo pozdravila podravnateljica ga. Darja Mandžuka, ravnateljica pa nam je zaželela srečo po telefonu, ker je čisto malček zamudila.

V kombiju diši po sveži pečenki. Malica bo močna, lačni ne bomo. Šofer Srečko je mislil, da ostanemo na morju

cel mesec, toliko hrane smo spakirali v avto. Med vožnjo je v kombiju zelo živahno, pojemo himno mirnega morja, plešemo v mislih na gusarja ... Po

prevoženih 300 km se

ustavimo, šofer mora počivati vsaj 45 minut. Pojemo nekaj malice, opravimo ostale fiziološke potrebe (beri WC), poklepetamo in že gremo naprej. Spet malo pojemo himno, ker bi se jo radi naučili na pamet. Še naš šofer Srečko jo že skoraj zna. Ko se pripeljemo skozi vsak naslednji tunel, nas pričaka lepše vreme. V Splitu je že 33° C. Od prijetne toplote kar zaspimo – končno. Vsi, razen šoferja! Najdemo pravo Kaštelo (tu jih je 7) in pokličemo kapetana Valdija. Šofer bi rad šel hitro nazaj v Brežice, mi pa še ne moremo na barko,

ker še nekaj urejajo. Gremo v boj za vozičke, da prepeljemo vso prtljago po pomolu do naše

ladje. Prvi voz naložimo v štiri »štuke«, Valdi šofira precej neokreten voziček, Hedi in Mirna držita vsaka na eni strani, da ne bi lovili naše prtljage po morju. Na barki si razdelimo kabine, vsak pripravi in pospravi svojo. Mirna zloži vse v kuhinji, Hana ji pomaga. Nato še opereta posodo in pribor iz ladijske kuhinje, ker se jima ne zdi ravno čisto. Ob 17.45 se nam pridružita še dve članici posadke, ki

sta pripotovali z busom iz Maribora. Mateja je prišla iz Maribora, Nera pa se jim je pridružila na počivališču Plitvice. Pojemo malico: pečenka (telečja in svinjska - »njami«), dišeče domače paprike iz Dejanovega vrta, pa kisle kumarice in rdeča pesa, več vrst kruha. Za desert pa še Evini piškotki. Vse zelo tekne. Pred malico nam je kapetan povedal par besed o hišnem –

ladijskem redu, tudi to, da na WC hodimo v marino, ne skačemo po ladji, čevlji ostajajo zunaj na palubi ... Rezarta pomije posodo. Kmalu nas obišče novi prijatelj, Bizeljčan Martin iz zavoda Dobrna. Je kar precej glasen in zgovoren, pa vse punce so mu všeč, Mirna pa mu je najlepša, pravi. Valdi se trudi z obešanjem zastav, Nera gleda, če so dovolj visoko in na pravem mestu. Potem še malo popiha, Martin in

Hana ji pomagata, da zastave zaplapolajo. In se je zgodilo ... Utrgala se je vrvica, s katero so bile pritrjene in napete zastave. Zastave žalostno obvisijo na glavnem jamboru, na vrhu, pri tretjem križu. Valdi vpraša Hedi, če se boji višine. Še preden uspe pomisliti na strah, jo kapetan že naveže na »štrik« in jo potegne na vrh jambora, da reši zastave. Na sredi reševalne akcije pridrvi domači mariner in se razjezi, ker bi raje on plezal po jamboru. Valdi pa je raje dvignil Hedi, ker ima malo manj kil. Mariner se pomiri, ko Hedi stoji na obeh nogah na palubi, mislil je menda, da je na jamboru kateri od otrok. Zastave rešene, Hedi preživela. Potem gremo še na en sprehod po marini, pogledamo še druge ladjice. Izbiramo tiste, ki jih bomo imeli, ko bomo veliki. Še en nočni posnetek. Hedi je ves čas na preži s fotoaparatom in že bo treba v smeri kabine in postelje. Še prej pa večerno umivanje. Kar ne da se nam iti v

kabine, ker je še kar zelo toplo. No, do 23.00 smo nekako zlezli v tople postelje. Jurij je malo prehlajen, »šmrca«, a upamo, da ni nič resnega. Robcev ima nekaj na zalogi. Ob 1.00 ponoči imamo naročeno bujenje za WC – tisti, ki so se javili. Letošnjo zgodbo MM bomo pisali: kapetan Valdi, koskiperka Mateja, spremljevalke Mirna, Nera in Hedi, mladi jadralci, Eva, Adelina, Rezarta, Hana, Dejan in Jurij. Naša matična marina je v Kašteli – Yacht 4you. Vsi skupaj smo na barki Ojstrica, s štartno številko 100 si želimo MIRNO MORJE.

MIRNO MORJE 2015

2. DAN

Nedelja, 20. 9. 2015

Prva noč je bila kar naporna. Težko smo zaspali. Ponoči je začelo deževati. Ob 3.30 Nera in Hedi zapirata strešna okna, da nas ne zalije. Otroci spijo kot polhi. Pri Evi in Hani se okna malo težje zaprejo. V upanju, da sta rešili posadko pred dežjem, gresta obe nazaj spat. Čez 45 minut pride Hana in potoži, da jima kaplja na posteljo. Načeloma vsa okna »dihtajo«. Tudi bi, če ne bi vmes prišle Evine »gatke«, ki so poskrbele za kapljanje na posteljo. Kmalu zadevo rešimo, »gatke« potegnemo s palube (Eva jih je dala sušit na okno) in z lahkoto zapremo okno. Zjutraj se fantje zbudijo pred dekleti. Kapetan odhiti na skipperski sestanek. Ob 9.00 imamo zajtrk. Pravijo, da niso lačni. Zelo malo so jedli – otroci. No, jutri bodo razumeli, kaj pomeni krepki zajtrk. Kmalu

nas spet obišče Bizeljčan Martin. Pride tudi novinarka Jasna. Vpraša, če bomo kaj napisali za naš MM časopis. No, tu nismo ravno za pohvalit, kot novinarji se verjetno ne bomo uveljavili. Naj drugi pišejo. Zjutraj še malo dežuje, skiperji sklenejo, da odrinemo ob 11.00. Prvo izplutje je v reševalnih jopičih, da koga ne pozabimo v morju, pa še grejejo nas. Dež je ponehal,

postaja vse bolj toplo. Za časopis ne pišemo, vse pomembne zadeve pa zabeležimo v naš ladijski dnevnik. Kapetan je »zaukazal«, da se vnese v dnevnik in zabeleži tudi to, da je ob 13.00 zategnil levo »škotino genove« (karkoli že to pomeni). No, nekaj osnovnih stvari, izrazov,

smo si skušali zapomniti.

Skipper nam razloži imena nekaterih delov in prostorov barke:

KOKPIT – prostor, kjer sedijo jadranci

KRMA – zadnji del jadrnice

PALUBA – zgornji del jadrnice, po katerem hodimo

GLAVNO JADRO – jadro na krmi

KABINE – tam, kjer spimo

ŠPINAKER – lahko jadro, ki ga uporabljamo pri jadranju z vetrom

PASARELLA – brv, po kateri pridemo na barko

ČAKLIJA – lesena palica s kljuko

PREMEC – prednji del jadrnice

Vsi polni novih informacij plujemo proti Rogoznici. Vseh 109 bark bo danes v isti marini in srečali se bomo z vsemi MM 2015 jadranci. V počasni vožnji vsi uživamo. Med vožnjo opazimo, da pluje za nami tudi jadrnica, ki jo bomo naslednje leto rezervirali mi. Biondi ji je ime, njen lastnik pa je naš someščan, zato smo še bolj ponosni, da sodeluje v tem velikem projektu MM in res upamo, da se bomo naslednje leto smeli peljati na njej. Velika je tako kot naša (5-kabinka), naš skiper pa je vozil še večje ladje, tako da to ne bo problem. Ustavimo se v zalivčku pred Marino Frapa v Rogoznici. Na vrsti je skok v vodo. Hedi in Mirna se spravita pripravljat toplo malico. »Pičiče« v pečici. Joj, prejoj! Najprej nagaja pečica, ker nekaj nismo v redu »naštimali«, pa še sir ni pravi

in se sploh ne topi. Kapetan pa že kriči, da gremo naprej. Novica

dneva je, da sta se tudi Rezi in Adelina kopali v globooooooki vodi (v rešilnih jopičih) in bilo jima je prav fino. Mislim, da bosta to še ponovili. Že gremo naprej v marino. Adelina in Rezarta ugotovita, da ima voda malo drugačen okus, kot sta

ga vajeni. Najprej je bilo morje kislo, pa slano. No, na koncu je zmagalo slano. Že začnemo zares kuhati. Čebulo režemo, meso je nasekljano in glej ga zlomka, spet nekaj nagaja. Elekrika pride, pa malo zgine, pa spet pride in tako se nekaj časa ponavlja. Čebula pa se nič

ne praži. Kličemo Valdija na pomoč, da nam »zrihta« električno. S skupnimi močmi smo polovili električno, skuhali in se veselo najedli. Danes je bila na jedilniku jed, za katero nekateri še slišali niso - GRENADIR MARŠ. Podrobnosti bomo zadržali zase – kuharska skrivnost.

Predstaviti se nam pridejo MM SLO animatorji. Malo smo razočarani nad njimi, ker so nekam »mrtvi« in ne delujejo prav nič animatorsko. So samo »informatorji«, saj nam prinašajo samo obvestila, animiramo se pa kar sami. No, mogoče pa nas bodo še kaj presenetili. Ob 19.30 gremo na otvoritveni »MM event«. Malo besed, malo glasbe, pa svečke miru ... Predstavijo nam steklenico želja, kamor

bomo dajali vse svoje MM želje zase in za druge. Po koncertu gremo še v disko. Najprej plešemo samo punce, potem se nam pridružijo tudi dečki. Martin z Bizeljskega pa kar na odru. Spet je bil zmagovalec večera. Ob 21.45 smo zaključili z diskom in se odpravimo spat. Ponoči smo malo manj hodili na WC, ker smo vsi trdno spali.

MIRNO MORJE 2015

3. DAN

Ponedeljek, 21. 9. 2015

Dejan se zbudi zeloooo zgodaj, ker mora na WC, Hedi pa mu je hvaležna, da je zbudil še njo, ker je tako v fotografski objektiv ujela nekaj čudovitih jutranjih trenutkov. Hedi v pižami in

kopalnem plašču, ter s fotoaparatom »šeta« po marini in veselo fotografira. Kapetan ob pol osmih že prinese 4 štruče svežega kruha – še ni pozabil, da je lani moral jesti 1 dan starega. Mirna kuha čaj, Nera pa pripravlja ladijsko oglasno desko. V kuhinji pripravljamo zajtrk, fanta pa pripravita mizo v kokpitu. Danes so pojedli več,

ker so včeraj ugotovili, da je pametno, da se zgodaj malo bolj najedo. Kuharica ponuja pečena jajčka s slanino. Nekaj malega prodaja (kapetan in skiperka), drugi so bolj na čokolešniku, krispijih, marmeladi in salami. Potem se odločamo, ali bi danes kuhali ričet ali pašto. Zmaga ričet. Verjetno ga bo ostalo še za jutri. Sklep: naslednje leto ričet skuhamo v nedeljo zvečer, ker je ponedeljek preveč naporen, preveč vsega se dogaja. Po

zajtrku še vsi hitro na WC in adijo marina Frapa. Dekleta

se namažejo s kremico in brž na premec na sonce. Kuharica Hedi želi dokončati ričet, ker nam animatorji naročijo, da se moramo najesti preden pridemo v Maslenico na Šolti, ker bo akcija takoj, ko se privežemo v marini. Kuharica za štedilnikom,

zunaj pa valovi. Posledica: kuharica dobi morsko bolezen. Od silne slabosti izgubi še okus, a vseeno dokonča ričet. Posadka poje ričet, Hedi si opomore, ko je zunaj, hrana pa ji ne tekne. Bo jutri probala, kak ričet je skuhala. Odplujemo proti Maslenici na Šolti. No, še prej pa smo

se kopali v zalivu Šešula. Mudi se nam na Šolto, kjer je SLO MM večer in modna revija, predstavitev posadk, krst, palačinke. Ni, da ni!!! Ko prispemo na Šolto, imamo pol ure časa za pripravo na nastop. Posadka z barke Ojstrica se prelevi v čisto prave gusarje. Zberemo na kup še naš dragoceni zaklad in gremo na prizorišče. Vsaka barka se predstavi s svojo izvirno točko in kostumografijo. Srečamo

hobotnice, ribe, povodne može, sirene, mlečno cesto..... OŠB gusarji »zažgemo«!. Tokrat z do potankosti izdelano kostumografijo, naštudirano koreografijo, pa še presenečenje za vse udeležence imamo. Ker smo sami dobri, pozitivni gusarji, svoj zaklad (štajerska jabolka s Toševega sadovnjaka, pa kamne dobre energije) razdelimo med vse prisotne. Poleg tega jim ponudimo še brezplačno učenje naše gusarske koreografije. Kmalu je na vrsti krst za vse mlade jadralce. Z morja pride pravi, pravcati Pozejdon in njegova dva morska rablja in pomočnika. Med tem časom kuharica, ki si je kar hitro opomogla od slabosti in prišla k sebi, pripravila testo za palačinke. Spečemo jih kar nekaj, pojemo pa še več. Zmazali smo celo Nutello, pol Linolade, dve marmeladi. Našim animatorjem je zmanjkalo mase za »čalapinke«, a mi svoje ne damo. Raje ponudimo že pečene palačinke. Bizeljčan Martin je fant od akcije. Za eno od svojih punc in njeno učiteljico pride po palačinke. Naj bo z Nutello, pravi. A mi smo

Nutello že pojedli. No, Tinče se hitro znajde in prinese cel »ajmer« Evrokrema – pa še zelo mazljiv je. Hitro mu namažemo nekaj palačink in se čudimo, od kod mu ta »ajmer«. Čez nekaj časa pride na našo barko animatorka, ki zgroženo ugotovi, da je njihov »ajmer« pri nas. Ošvrkne nas z resnim in strogim pogledom, dovoli, da še namažemo kako palačinko in hitro odnese Evrokrem, ki jim ga je Martin »odtutil«. Očitno so naredili še nekaj mase, da bodo imeli kaj mazati.

No, mi pa smo ostali brez besed in Evrokrema. S polnimi trebui spet zaspimo kot polhi.

MIRNO MORJE 2015

4. DAN

Torek, 22. 9. 2015

Zvečer se dogovorimo, da ponoči ne budimo več nikogar za WC, ampak prvi, ki mora na WC, zbudi eno od mentoric. Straniščna tura se začne ob 4.30 in z manjšimi prekinitvami traja do 5.30. Danes otroke pustimo spati dlje časa, medtem pa si odrasli privoščimo jutranjo kavico s pogledom na morje, po zajtrku pa imamo skupno fotografiranje. Zelena majčka za MM, bela za prijatelja iz Ljubljane. Sledi še fotografiranje posadk, pravi »fotošuting«. Z ladje številka 100 se razlega gusarska glasba, na pomolu plešejo gusarji OŠB. Zdaj smo

že razvozlati vse besedilo – včasih še »poplenknemo« in se nasmejimo do solz. Pri plesu se nam pridružijo še najbolj korajžni z drugih bark, mogoče bomo v četrtek nastopili na velikem odru pred tisoč glavno množico. To pa ni kar tako, je treba malo trenirat.

Ob 10.30 izplujemo. Ustavimo se v zalivu Krknjaš. Sledi kopanje, plavanje v formaciji, pa gumijakanje - gumenjakanje, nas popravi naš raztreseni kapetan. Dejan in Hedi veslata, kakor da je regata, za čolnom se kar kadi in voda peni. Še pred tem pa Hana in Nera na turbo pogonu. Rezi in Adel se vozita kot kraljici. Danes se je začel tudi tedenski izziv SKRITI PRIJATELJ. Nera razloži pravila, razdeli lističe in kuverte. Vsak ima nalogo, da svojega prijatelja na skrivaj razveseljuje. Ker smo včeraj skuhali veliko ričeta, smo ga jedli še danes. Po nekajurnem postanku v zalivu krenemo proti Kašteli. A se kurs hitro spremeni, ravno tako, kot izraz na kapetanovem obrazu. Vsi plujejo levo, našo barko pa odnaša vedno bolj na desno. Kmalu izvemo, da smo na Šolti pozabili ladijske papirje. Kapetan zopet začne Hedi psihično pripravljati na nov podvig. Tokrat ne na jambor, temveč mora skočiti direkt z ladje v recepcijo po papirje. V takem primeru se ne vežemo v marini, ampak kapetan samo pripelje ladjo blizu pomola in izvesti je treba gusarski manever. Ko Hedi na obali zagleda marinerote, že jemlje zalet, da bo skočila dovolj daleč ... do marinerotov. A v istem trenutku

»prileti« informacija, da so naši papirji že v varnih rokah, na drugi barki naše flote. Mateja prevzame krmilo, sicer ne bomo danes prispeli do Kašte. Pol posadke spi v kokpitu, drugi uživajo v vožnji v budnem stanju. Z nekajurno zamudo naposled le prispemo v Kaštelo, kjer se že odvijajo delavnice – risanje zastav. Še sreča,

da je Hedi že doma skicirala in pripravila osnutek OŠB zastave, da takoj začnemo z delom. Vsak je pomagal po svojih močeh in zastava je bila hitro končana. Danes kuha večerjo Nera – testenine s tuno. Navadno se testenine kuhajo 12 minut, na našem ladijskem štedilniku pa še v eni uri niso »aldente«. Ker ne moremo več čakati, saj smo preveč lačni, se Neri utrne briljantna ideja. Najprej naredi samo za probo tunino omako in malo ješprenjeve kaše, ki nam je ostala v hladilniku še od

ješprenjčka. Hedi in Mirna že takoj po Nerinem izrazu na obrazu ugotovita, da je to dobitna kombinacija. Tako nismo jedli testenine s tuno, temveč »kašotuno«. Pojedli vse do zadnje kašice. Ne vemo pa, ali zaradi lakote ali zato, ker je bilo tako okusno. Razmišljamo, da bi dali jed patentirati! Ko smo končali z večerjo, smo šli na Beach party, pardon Beach picnic. In bil je samo Beach, od piknika pa nič. Malo smo poklepetali, posedeli, Gerry se zaljubi v Hano. Po partiju si izposodimo 3 lučke - laterne. Dve so nam zasegli in dali brezdomki, eno, ki je že ugasnila, obdržimo. Počasi se vrnemo na barko, hitro umijemo zobe, pa še na WC in v krpice.

MIRNO MORJE 2015

5. DAN

Sreda, 23. 9. 2015

Zjutraj vstanemo malo bolj zgodaj kot včeraj. Valdi in Mateja gresta na lov. Lignje in sipe bosta poskusila naloviti kar na hrvaške kune. Na jedilniku je črna rižota. Jadranje danes ni v planu. V marini Kaštela imamo različne delavnice, igre: bobni, badgei, tatooji, padalo ... Naši najraje delajo badge (bedže). Vsak si je narisal kar nekaj motivov. Najbolj je uživala Nera,

naredila in podarila jih je kar nekaj. Je prava umetnica, Jurij pa je užival v bobnanju. Slučajno izvemo, da je na drugi strani marine tudi glisiranje – vožnja s hitrimi čolni. Oblečemo rešilne jopiče, se naložimo v gliser, odštevamo 3, 2, 1 in gaaas. Deset minut uživamo v nori vožnji, Rezarta se drži, da ima kar bele prste, voda za nami pa se peni, da je kar hudo. To pa je bilo res cool! Kmalu nas pokliče Nera,

da je kosilo pripravljeno, naj pridemo na barko. »Črni rižoto«. To pa je bilo presenečenje na krožniku! Če bi nekaterim otrokom zavezali oči in jim dali žlico v roke, bi mogoče še kaj več prodali. Tako pa so videli črni riž in nismo jih mogli prepričati z okusom. Tako so nekateri raje jedli testenine z omako iz konzerve. Kapetan pa tega nikakor ne more razumeti. Mogoče bo razumel, ko bo večji in starejši, pa še bolj moder. Kmalu pade odločitev, da gremo na kopanje v sosednji zalivček. Za nekatere je bil to prav poseben dan. Danes smo prav vsi plavali brez jopičev. Rezi je naredila dva kroga

okoli dveh jadrnic, čisto sama, brez pomoči. Rezi, za ta podvig ti vsi iz srca čestitamo! Nič manj uspešna ni bila Adelina. Tudi ona plava v globoki – zelooooo globoki vodi. Vsi smo ponosni na ta dosežek. Ko smo se vrnili v marino, so potekale še zadnje priprave pred nastopom na velikem odru pred tisočglavo množico. Radi bi še

enkrat povadili, pa nimamo zvočnikov, sam računalnik pa je pretih. Avstrijska posadka, ki je na veliki jadrnici – katamaranu in je zasidrana čisto ob robu, kjer je večja ploščad, nam naredi veliko uslugo. Naš gusarski CD dajo v svoj radio, navijejo full na glas, mi pa že veselo plešemo in žanjemo aplavz mimoidočih in tistih, ki sedijo v bližnjem bifeju. Tudi televizija posname to

natančnih informacij in bodo preverili. Še pred našim nastopom izžrebajo našega Dejana, ker je našel svoj »badge par«. Dobil je zelo lepo, veliko MM brisačo. Na odru pa smo spet 100% zažgali, še sedaj se kadi. Super je bilo! Sledil je žur z bedom in nato še z DJ-jem. Z neonskimi

očali plešemo do jutranjih ur. Otroke ne damo nikoli lačne spat, zato smo pred spanjem pojedli še kilo čokolešnika. Kmalu je sledil še lov za Rezarto in Adelino, ki sta baje odšli samo na WC. Po približno uri iskanja najdemo begunki na pomolu, na drugi strani, kot je stranišče. Očitno sta zgrešili smer in se tako zaklepetali, da ju ni nič več tiščalo na WC. Hedi pa se tako hudo razkuri zaradi tega, da se ji kar iz ušes kadi. Nadere Reziko in Lino direkt pred vsemi barkami. To, kar sta danes naredili, je bilo zelo narobe. Zdaj jima ne zaupamo več in Hedi jima zabiča, da se ne oddaljujeta od nje več kot za 2 metra, sicer bo poklicala očeta. Onidve pa sta mislili, da to, da sta klepetali s prijatelji na pomolu ni nič narobe. Saj tudi ni. Ni narobe, da sta klepetali. Narobe pa je to, da nista nič povedali, kam sta šli. In to se bo ponovilo »VEČ NE«. Nikoli!! Mi smo že mislili, da sta

obe padli v školjko, ker ju tako dolgo ni bilo iz WC-ja. Zdaj so otroci že v kabinah, Hedi piše dnevnik, Nera in Mirna narekujeta. Kapetan in Dejan pa tekmujeta v smrčanju. Le kdo bo danes zmagal? Ker Valdi tako lepo smrči in to kar v salonu, se Nera odloči, da ga umetniško nagradi. Na mizi je od popoldanskega lakiranja ostalo 12 različnih barv lakov. No, Nera jih uporabi samo 10 – več prstov pa tudi kapetan nima na nogi. Lahko si predstavljate, kako bo jutri vesel, ko bo videl to umetniško delo na svojih nohtih!

Sam si je kriv, zakaj pa spi v salonu in ne v svoji kabini. V salonu je Nerino ležišče. Toliko za danes, ura bo že pol dveh zjutraj in kmalu bo treba peljat že prvega na WC. To bo okoli 5.00 in tako naprej po eno uro do 7.00. Pa še zgodaj vstajamo jutri, zato samo še lahko noč.

MIRNO MORJE 2015

6. DAN

Četrtek, 24. 9. 2015

Seveda, danes je za vse MM jadrnalce najbolj slovesen dan v celem tednu. Skupno jadranje v formaciji in spuščanje balonov. Žal vremenska napoved ni ravno najbolj obetavna. Skiperji in ostali šefi MM se zjutraj dogovorijo, da bo cela ceremonija skrajšana, ker naj bi okoli poldneva močno pihalo, zato bodo tudi valovi kar veliki. Zjutraj vstanemo že pred sedmo uro. Ob 8.00 namreč prav vsi (109 jadrnic) izplujemo iz marine Kaštela, nekaj časa plujemo skupaj v formaciji in potem spuščamo balone na odštevanje, vsi na enkrat. To je prav poseben, tudi precej čustven dogodek. Za zajtrk imamo danes Žerakove hrenovke. Balone nam prinesejo kar na barko. Dobili smo jih samo 9, verjetno so 2 po poti že izgubili, ker že malo pihlja. Hedi cel šopek balonov spravi kar v svojo kabino, da ne bi prehitro odpihnilo še te. Nera pa se že ustraši, da jih ni več, ker jih ne najde tam, kamor jih je privezala. Točno ob 8.00 začnejo jadrnice po vrsti zapuščati marino Kaštela. Plujemo počasi, na motor, ker so že veliki valovi, veter je premočan, pa še deževati je začelo. Po približno 1,5 uri plutja na odštevanje vsi spustimo balone. Kar hitro nam izginejo izpred oči, ker je vidljivost že zelo slaba. Nekaj časa še plujemo skupaj, nato se razidemo. Vsaka jadrnica proti

svoji izhodiščni marini. Mi smo jo brž pobrisali nazaj v marino Yacht 4you v Kaštelo. Dežuje, dežuje, dežuje!!! Ko smo spet varno privezani v marini – okoli 12.00, najprej pomalicao. Spet so na mizi mesnine Žerak, malo sira, Dejanove paprike ... Potem pa na ukaz - vsi za nekaj uric spat v svojo kabino. Eva je nekaj slabe volje, zato jo že prej pošljemo v kabino, da se malo »skulira«. Kar hitro zaspi, kmalu pa tudi vsi ostali. Tudi je Hedi mislila, da bo šla spat, kot vsi ostali, pa si je premislila in kar začela delati kosilo. Danes so na jedilniku testenine z omako št. 1 in omako št. 2. Hedi naredi omako s šunko in sirom, Nera pa kasneje še omako št. 2 za tiste, ki ne jedo svinjskega mesa. Valovi so že kar veliki, barka se ziblje, čeprav smo v marini, Hedi pa dela

puding, ga razdeli v skodelice in skrije v omarico – presenečenje. Nekaj čez 15. uro vse pokličemo na kosilo. Zunaj še kar dežuje, zato ostanemo kar na barki. Danes bomo imeli notranje aktivnosti. Po kosilu posadka začne igrati Activity. Hedi pa se tokrat res spravi spat v svojo kabino. Pardon, k popoldanskemu počitku. Kmalu se odpre kozmetični salon in lakirnica. Sledi tudi »stilsko preobrazbo«. Hitro ugotovimo (pri malici), da je Črpičeva »bržolca« najboljša od vseh mesnin. Ponovno se nam na barki pridruži še »Bizelanc Martin«, lačen. Nahranimo ga s hrenovkami,

kruhom in papriko. Pa še sira mu damo. Ko se Martin odpravi domov in pleza po stopnicah, ki vodijo iz notranjosti ladje gor v kokpit, mu zmanjka podna – stopnic pod nogami. Pade s celo težo na nesrečnega Dejča, ki sedi na klopi pri stopnicah. Prav na glavo se mu je zvrnil, da mu je glavo kar močno stisnil na rob klopi. Videti je bilo prav grozno, smo se kar ustrašili. Dejan junaško prenese bolečine, Martinu pa je zares hudo in se je tudi ustrašil, da je poškodoval Dejčana. Sledi še kratka učna ura in spoznavanje muslimanskih navad, kako izbirajo moža in ženo. Zanimivo. Rezi pravi, da nekatere menjajo fante kot nogavice. Ja, saj ni slabo, vsaj sveži so. Fantje, mislim. Pogledamo še nekaj fotk z albanske poroke, veliko se pogovarjamo o tem in onem. Kuharica dremlje, ostali so že prišli nazaj iz kopalnice in se igrajo v salonu. Pride še Tanja s Kamnice in ji damo nekaj slanine in salame Žerak. Imamo še pozno večerjo ob 23.00. Hedi hoče skuhati testenine in z grozo ugotovi, da so makaroni plesnivi. Čeprav datum še vedno velja, so bili verjetno na vlagi. Kar 5 kg smo morali vreči v smeti. Žal! Jožica nam podari še nekaj jabolk, ker jih imajo še veliko, mi pa jih radi jemo. Valdi od nekje »zrihta« olivno olje od lepe Nine, ki si ga kupimo za domov. Potem pa taisti kapitan Valdi otrokom pripoveduje svoje zanimive jadralske zgodbe. V lakirnici pride na vrsto tudi Hedi in Mateja ji prepleska nohte. Ko smo vsi poslikani, pobarvani, našminkani, gremo spat. Danes kar brez večernega umivanja, ker smo vsi, razen fantov prav lepo našminkani. Ne vemo pa, kako bomo zjutraj izgledale. Valdi se vrne na barko zelo pozno ali pa zgodaj, kakor se vzame in veselo oznani, da je prinesel litrske steklenice, da bomo prelile olje in si ga razdelile. Olje je namreč v 5 litrski plastenki, plastika pa za olje nikakor ni dobra. Še dobro, da so se našle prave steklenice. O načinu praznjenja ne bomo zgubljali besed. Vsi gremo spat (se mi zdi), pa bomo videli kaj bo noč prinesla.

MIRNO MORJE 2015

7. DAN

Petek, 25. 9. 2015

Dan se spet začne zgodaj. Ob pol petih mora prvi mladi jadralec na stranišče. Hedi zbudi še drugega, da ne bo treba čez pol ure spet na noge in hoditi dol z barke. Namreč, ko smo v

marini privezani, hodimo na WC obvezno v marini, ne na barki. Hedi se zbudi ob 7.00 in začne pripravljati petkov zajtrk - tradicionalni »Keiser Schmaren«, po naše cesarski praženec ali pa kar »šmorn«. Jajc imamo še vedno dovolj, zato jih je treba porabiti. Kmalu se ji pridruži Dejan, ki ne more več spati in zato lupi jabolka za čežano, ki paše k »šmornu«. Da ne bomo hrane nosili

domov, moramo danes porabiti čim več sestavin. Kmalu pride iz kabine kapitan v malce slabšem stanju. Neke vrste morska bolezen se ga je dotaknila. Precej slabo mu je, jesti mu ne paše. Prekleti valovi!!! Upamo, da si bo kmalu opomogel. Pa tako rad ima »Keiser Schmaren«. Bo pa tokrat za nas več ostalo. Njemu bomo pa prepečenec dali. Nismo še točno vedeli, kaj bomo počeli dopoldne.

Ker je lepo vreme, bi šli radi z jadrnico ven, če smo že včeraj večji del dneva prebili privezani v marini. Skiperji imajo sestanek, kjer se dogovorijo kako in kaj. Naš kapetan zaradi hudih znakov morske bolezni danes ne bo zapustil barke, niti marine. Mi želimo iti v Split, dogovarjamo se za prevoz. 5 bark bo odplulo do Splita, kjer bodo tankali. Nas 10 z ladje Ojstrica naj bi se

porazdelilo na ostalih 5 bark in tako prišlo do Splita. Marko, ki vozi Ptujčane, vzame 3, Bojan ima prostora še za 2, ostalih 5 pa ostane na pomolu. Odločijo se, da gredo do Splita z avtobusom. Mi z Markom počasi jadramo proti Splitu. Zelo gostoljubni Ptujčani nam ponudijo pijačo, pa še sladkarije. Tudi barko nam pustijo voziti. V Splitu se dobimo še z ostalimi. Rezi in Adelina

pravita, da nazaj ne gresta več z barko, ker jima je bilo slabo – barka je manjša od naše, pa še valovi so bili. Odšli smo na ogled mesta, pa na tržnici smo poskušali zapraviti nekaj denarja. Ker pa se nam oglašajo tudi že prazni želodčki, smo si na rivi privoščili nekaj kosov pizze. Hedi naredi še nekaj posnetkov

s fotoaparatom. Odločimo se, da gremo prej nazaj na pomol, kjer čakajo naše barke in poskusimo najti prostor na drugih barkah, da gremo vsi nazaj v Kaštelo. Ker se je vreme ponovno začelo na hitro spreminjati - bližala se je nevihta - so nekatere naše barke že prej

krenile proti Kašteli. Nera, Eva in Hana se vkrcajo pri Danilu, Jurij, Dejan in Hedi nazaj na Markovo barko k Ptujčanom, ostale štiri pa k Mirotu na Trobentico. Bližajo se črni oblaki, zato se Marko in Miro odločita, da pustimo nevihto mimo in šele nato odrinemo. Na Markovi barki otroci igrajo človek, ne jezi se, Stanka pa nam odraslim skuha kavico. Nad Splitom se izriše čudovita dvojna mavrica. Vidimo cel lok. Res lepo! Dekletom na Trobentici je čakanje predolgo, zato se odločijo, da gredo nazaj po nakupih, ker jim je ostalo še nekaj kun. Punce se znajdejo in pokličejo Valdija, da pride po njih kar z avtom. Vsi pridemo pravočasno nazaj v

Kaštelo. Markovo barko je peljala kar Hedi vse od Splita do Kašte. Ob 18.00 smo vsi MM jadralci, ki smo privezani v Kašteli, odšli na večerjo v njihovo restavracijo (čevapi, kotleti, putka, kruh, ajvar, kajmak in čebula ter krompir). Lačen ni bil nihče. Ker pa imamo na ladji še krompirja, se kuharica odloči, da bo zvečer spekla še fini hrustljavi krompirček. Oh, kako je bil slasten! Ker je konec zelo blizu, poskušamo strniti nekaj misli, povedati prijatelju nekaj lepih besed. Vsak je na list papirja zlil svoje misli o tem tednu, napisal nekaj lepih besed tudi svojemu prijatelju. Ko smo jih na koncu zbrali in je vsak prebral, kaj so mu drugi napisali, smo bili vsi tako ganjeni, da je kar nekaj solzic steklo po naših licih. Tudi fantje niso ostali ravnodušni. Vsi smo bili enotni: ŠKODA, DA JE ŽE KONEC.

MIRNO MORJE 2015

8. DAN

Sobota, 26. 9. 2015

Zjutraj se ponovno zbudimo v lepo jutro. Prtljago smo v glavnem spakirali že včeraj zvečer.

Do 9.00 moramo pospraviti in zapustiti barko. Spet poiščemo prazen voziček za prevoz prtljage do kombija. Našega Brebusovega šoferja Srečka srečamo že ob 8.00 v marini. Kapetan zbere vse zastave, ki so obešene na jadrnici. Tisto, ki smo jo narisali, vzamemo mi v šolo, ostale pa MM SLO. Danes je vse bolj tiho, ne govorimo dosti. Na avtobus pospremimo Matejo in Nero in se tam poslovimo še od ostalih Štajercev. Naložimo naš kombi, še 5x pogledamo po jadrnici, da ne bi kaj pozabili ... Adelina in Rezi še ne bi šli domov, pa tudi ostali člani posadke bi še kar jadrati. Poslovimo se še od ostalih ekip, s katerimi smo si ta teden delili morje in veter. Kapetan nas pospremi do kombija, še enkrat se vsi »pofotkamo«. Eno gasilsko, pa še vsak posebej s kapetanom. Zaželimo si srečno in nasvidenje! V kombiju smo tiho, urejamo spomine v naših glavah in srcih. Tisto, kar je lepo, vedno hitro mine. Po treh urah vožnje se ustavimo, šofer mora počivati. Hana spet sreča prijatelja Gerrya iz Nemčije, ki se je s svojo ekipo ustavil na isti pumpi. Kmalu nadaljujemo z vožnjo in z mislijo na Mirno morje vsi zaspimo – razen šoferja, seveda. Ob 15.15 srečno prispemo v Brežice.

MI SMO STRAŠNI GUSARJI

MAMINA POLICA POLNA JE DOBROT,

MI SMO GUSARJI,

HITRO TO POTICO SKRIJMO V LEVI KOT,

MI SMO GUSARJI.

LEŠNIKI IN FIGE PRAVI SO ZAKLAD,

MI SMO GUSARJI,

IN ŠE PAPAGAJA VZAMEMO NA POT,

PAZI MAMA GRE.

MI SMO STRAŠNI GUSARJI,

PRAVI MORSKI ROPARJI.

KO ZASTAVO DVIGNEMO,

ŽE PO PLEN GREMO.

MI SMO STRAŠNI GUSARJI,

PO PODSTREŠJU SKAČEMO,

VEDNO KAJ UŠPIČIMO,

KO PO PLEN GREMO.

**VALDI, NERA, REZI, JURIJ, MATEJA, MIRNA,
HEDI, DEJAN, HANA, ADELINA, EVA**

